

פיפטינקוון

ספור השגחה מפלא ומרתק, הנע סביב התמודדותם של רבי משה ולס וקהלתו בישוב היהודי "אור תורה", תחת שלטון המנדט הבריטי

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

משמרת הקודש והחינוך
שע"י
בתי דין צדק וד"ק בני ברק
ת.ד. 110 ב"ב ■ טלמסר 03-676 8218 ■ פקס 03-5745504

אישור

הרינו בזאת לאשר את ספרי הקומיקס לילדים של הרב אברהם אוחיון. הספרים עברו ביקורת אנשי חינוך גם המלל וגם האיורים. ראוי שלא ירעו בשדות זרים בספרים שאין עליהם פיקוח כלל. נזכה שנהיה אנחנו וצאצאינו יודעי תורתך... אמכי"ר.

הרב מרדכי בלוי

חדש!

החנות הוירטואלית הגדולה בעולם!

ניתן להשיג את כל ספרי הרב אברהם אוחיון וכן כל סוגי הספרים בעולם לציבור הדתי

בפל': 050-4164-500

באתר: ohayon-books.co.il

*למחבר אין כל קשר לאתר

הספר מוקדש בחיבה יתרה לילד הרך והנעים, יניק וחכים לבית משפחת **גיאת** המופלאה הע"י ה"ה **יהודה** נ"י
יהי רצון שיוזכה לגדול לתורה, למצוות לחופה ולמעשים טובים מתוך בריאות איתנה והרחבת הדעת, לאורך ימים ושנים טובות בשמחת הוריו ומוריו, אמן!
כמו"כ יבורכו ילדי כיתתו ביתה ב' ת"ת "בית שלום" - רמת בית שמש א'

- עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה
- ניקוד והגהות לשון ותוכן: לאה אטון
- ציורים: דן בר לב
- צביעת הציורים: מיירי דרויש
- ניהול גרפי: אברהם אוחיון

כל הזכויות שמורות © להוצאת יפה נוף י. פוזן
נדפס בישראל אדר תשפ"ב
אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני לרבות צילום והקלטה ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

מוֹיֵשִׁי הוֹפֵךְ לְרַבִּי מֵשָׁה וְלֹס וּמְקִיִּם יְשִׁיבָה. לְאַחַר תְּקוּפָה הוּא עוֹקֵר עִם יְשִׁיבָתוֹ לְזַלְצְבוֹרְגַּ שְׂבִאוֹסְטְרִיָּה, כְּדִי לְהַפִּיץ שֵׁם אֶת הַתּוֹרָה. נִרְאָה כִּי אֵין תְּקוּפָה טוֹבָה מִזֹּו בְּעֵבֶר ר' מֵשָׁה, בְּרוּחָנִיָּת וּבְגִשְׂמִיָּת.

בְּתֻקּוּפַת הַשּׁוֹאָה מְנַהִיג רַבִּי מֵשָׁה אֶת הַגָּטוֹ, וְלֵאחֶר הַמְלַחְמָה עוֹלִים הוּא וְתַלְמִידָיו לְאַרְץ וּמְתִישְׁבִים בְּהַ לְאַחַר תְּלָאוֹת רַבּוֹת.

אוֹלֵם גַּם שֵׁם, בַּיִשׁוּב "אוֹר תּוֹרָה", לֹא תָמָה מִסַּכַּת עֲלִילוֹתָיו שֶׁל רַבִּי מֵשָׁה וְלֹס, וְגַם בְּהַרְפָּתָקָאוֹת אֵלוֹ שְׂזָרוֹת הַתְּרַחְשִׁיֹּת מִיְמֵי שְׁהוֹתוֹ שֶׁל רַבִּי מֵשָׁה עַל הַטִּיטְנִיק.

קְרִיאָה מְהִנָּה וּמוֹעִילָה

אַבְרָהָם אוֹחְיוֹן

הַקְּדָמָה

הַטִּיטְנִיק, סְפִינַת הַעֲנֵק, הִיְתָה וְנוֹתְרָה סְמַל וְעֵדוּת לְאַזְלַת יְדוֹ שֶׁל הָאָדָם. בְּאוֹתָם יְמֵים הַעֲצִימָה סְפִינַת הַפָּאָר אֶת תְּחוּשַׁת שְׂכָרוֹן הַכֶּחַ בְּעוֹלָם הַמַּעֲרָבִי, שֶׁכֵּן בּוֹנֵי הַסְפִינָה בְּטוֹחִים הָיוּ שְׂשׂוּם כֹּחַ בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לָהּ.

נִכְבְּדִי אוֹתוֹ דוֹר, עֲשִׂירִים מְפֻלְגִים וְאַנְשִׁים רַמִּי מַעֲלָה, מַהְרוּ לְהַרְשֵׁם לְהַפְלֵגַת הַבְּכוּרָה. אֵלוֹ שְׂזָכוּ לְהַצְטָרֵף לְהַפְלָגָה, רָאוּ בְּכָף אוֹת וְסִימָן לְמַעֲמָדִם הַמְכַבֵּד, וְכָל אֵלוֹ שֶׁלֹּא זָכוּ לְכָךְ וְנוֹתְרוּ עַל הַחוּף - הַבֵּיטוֹ בָּהֶם בְּקִנְיָה מַהוֹלָה בְּהַעֲרָצָה.

אֶךְ תְּחוּשַׁת שְׂכָרוֹן הַכֶּחַ לֹא אָרְכָה זְמַן רַב. הַסְפִינָה הָאֲדִירָה וְהַעֲצָמָתִית הַתְּנַגְשָׁה בְּשִׁרְטוֹן שֶׁל קְרוֹחַ. הִיְתָה זֶה לִילָה אֶפְלִי, וְזְמַן רַב אָרָךְ עַד שֶׁהַקְּבִרְנִיטִים הַזְּחוּחִים הַבֵּיטוֹ כִּי נִתְנַחֵם הֵם בְּסַכְנַת חַיִּים...

הַזְּחִיחוֹת עֲלֵתָה לְנוֹסְעֵי הַסְפִינָה בְּדָמִים מְרַבִּים. הָאֶסוֹן הַנוֹרָא שֶׁהַתְּרַחַשׁ בְּאוֹתוֹ לִילָה, גָּבַהּ אֶת חַיִּיהֶם שֶׁל לְמַעֲלָה מְאֹלֵף בְּנֵי אָדָם. רַק מַעַט מִיּוֹשְׁבֵי הַסְפִינָה נִצְלוּ מִמּוֹת.

אֶךְ יוֹתֵר מִן הָאֶסוֹן שְׂבֻמוֹתָם שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, הִיְתָה בְּטִבְעֵת הַטִּיטְנִיק מִשׂוּם הַתְּפַכְחוֹת! הַעוֹלָם הַמַּעֲרָבִי הַתְּפַכֵּחַ - וְלוֹ לְזְמַן מָה - מִתְּחוּשַׁת שְׂכָרוֹן הַכֶּחַ וְהַעֲצָמָה.

בְּכַרְכִּים הַקּוֹדְמִים שֶׁלְבָנוּ אֶת סַפְרָהּ הַהִיסְטוֹרִי שֶׁל הַטִּיטְנִיק עִם סַפְרוֹ שֶׁל מוֹיֵשִׁי, נַעַר כְּפָרִי פָּשׁוּט, שֶׁנּוֹלַד לְמִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה וְיִרְאֵת שְׂמִיִם. הוּא הַתְּעַשֵּׂר, הַתְּרַחֵק מִן הַיְהוּדוֹת, וְשָׁב אֵלֶיהָ בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבָר.

הישוב 'אור תורה' בארץ ישראל.

במרכז הישוב מתנוסס בנין הישיבה.

אכן, זהו גם של ממש. מי חלם שנצליח להקים ישוב יהודי, בנקדה צפופית כל כך בארץ?

נו, צדיקים, האם אין עלינו להודות לה' יתברך, על שזכנו לישוב על התורה ועל העבודה בארץ ישראל?

ובאותו הזמן, בדירה בעיר חיפה.

אין זה פשוט כל כך. אומרים שהערבים מהכפרים הסמוכים אינם מתכננים לשבת בשקט...

פרולוג

מוישי הצעיר גדל בכפר הקטן והשלו עם בני משפחתו, אולם הוא לא השלים עם החיים הפשוטים שחיו הריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. וכאשר הצלים בכך, החל מתרחק מצור מחצבתו.

באותו זמן יצאה הטיטניק להפלגת הבכורה שלה, ומוישי בקש להצטרף להפלגה, כיאה לעשיר רם מעלה כמותו. אולם שם, על הספון, מקבל הוא את הבשורה המרה פי מר בלוצ'י - עמו קשר את

אורלו הכלכלי - פשט את הרגל. מוישי, שאבד את כל כספו בן רגע, שאל את נפשו למות. ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטניק ממסלולה והתנגשה בקרחון ענק. הטיטניק ירדה למצולות, ורק מעט מנוסעיה נצלו. מוישי, שמצא את עצמו נאחז בכפיים עץ יחד עם עוד גוי זקן, שוב בתשובה שלמה. ואז הגיעה ישועתו המפלאה, כאשר יוהן, אותו זקן שנאחז יחד עמו בכפיים העץ ובסופו של דבר התגלה כיהודי, מסר לו את מספר הכספת הסודית שלו בשווייץ.

כך הפך מוישי, לאחר שנצל מן הטביעה, לעשיר מפלג. הוא שוב בתשובה שלמה, הקים מוסדות תורה וחסד, החל שוקד על התורה ועל העבודה, וברבות הימים עקר עם ישיבתו לזלצבורג שבאוסטריה, כדי להפיץ בה את אור התורה.

במלחמת העולם השנייה מנהיג הרב משה ולס את הגטו, כשהוא נעזר בדון בלוצ'י, ידידו האיטלקי משכבר הימים, המעריצו והמכיר לו טובה. אולם לאחר השואה מתברר, כי ההרפתקאות לא תמו. הרב ולס וקהלתו עולים ארצה בספינת מעפילים, והבריטים מגלים אותם לקפריסין. אולם אז מתברר כי דייוויד, הקצין הבריטי שעל האנייה, הוא הילד הקטן שהציל הרב ולס על הטיטניק ברגעיה האחרונים.

יד ההשגחה מפגישה בין דייוויד לבין אביו רפי, על האי קפריסין. ומי שהפריד ביניהם, פטר, מציע להסדיר אשרי כניסה לכל המעפילים, תמורת אי הגשת תביעה נגדו.

וכך מגיעים כלם לארץ ומקימים את ישוב 'אור תורה', שבו נכוננו להם עוד הרפתקאות לא פשוטות...

